

Sygn. akt V KO 32/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Roman Sądziej (sprawozdawca)

SSA del. do SN Dariusz Czajkowski

w sprawie **J. G.**, oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 17 czerwca 2015r.,
inicjatywy Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu, wyrażonej w
postanowieniu z dnia 29 kwietnia 2015r. (sygn. akt III K 206/15),
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu
na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**sprawę J.G. przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Kutnie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wystąpił z inicjatywą przekazania niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że pokrzywdzonym w sprawie o czyn z art. 286 § 1 k.k. i inne jest Sąd Okręgowy w Poznaniu, reprezentowany przez jego Prezesa, a nadto postępowanie karne wszczęto z inicjatywy sędziego tego Sądu. Ta sytuacja, zdaniem Sądu występującego, z racji podległości jurysdykcyjnej Sądowi Okręgowemu w Poznaniu i podległości administracyjnej Prezesowi tego Sądu, stwarza podstawy do możliwości powstania wątpliwości co do obiektywizmu orzekania przez Sąd miejscowo właściwy.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego była uzasadniona. Niewątpliwie wskazane w art. 37 k.p.k. „dobro wymiaru sprawiedliwości” zapobiegać ma również takim sytuacjom, w których sędziowie sądu podległego mieliby orzekać w takich sprawach karnych, w których stroną procesu pozostaje ich służbowy przełożony. Wówczas bowiem mogą powstawać w odbiorze społecznym racjonalnie wątpliwości co do tego, czy w sądzie miejscowo właściwym zapewnione są najbardziej odpowiednie warunki do obiektywnego i rzetelnego rozpoznania sprawy. Skoro w tej sprawie wskazanym w akcie oskarżenia pokrzywdzonym jest Sąd Okręgowy w Poznaniu, reprezentowany przez jego Prezesa, to sędziowie Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu nie powinni w niej orzekać. Podkreślić przy tym trzeba, że istota zarzutu wprost wiąże się z działalnością jurysdykcyjną Sądu Okręgowego i dotyczy wcale niebagatelnej kwoty jaką miał – zgodnie z tezą aktu oskarżenia – niekorzystnie ten Sąd rozporządzić.

Pomimo zatem tego, że przepis art. 37 k.p.k. stanowi wyjątek od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd ustawowo właściwy, *in concreto* wystąpiły przesłanki do jego pozytywnego zastosowania.

Kierując się zasadami związanymi z ekonomią procesową, w tym uwzględniając miejsca zamieszkania uczestników rozprawy głównej, Sąd Najwyższy wskazał jako właściwy do rozpoznania tej sprawy Sąd Rejonowy w Kutnie.